

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: **S., s.r.o.** právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou *N. & N., s.r.o.*, proti žalovanému: **Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky**, Jána Švermu 43, Banská Bystrica, za účasti navrhovateľa na výmaz ochranej známky **S., s.r.o.**, Česká republika, právne zastúpeného JUDr. P. B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. POZ 324-2003/OZ X. II/48-2009 zo dňa 7. apríla 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/90/2009-29 zo dňa 17. februára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/90/2009-29 zo dňa 17. februára 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 7. apríla 2009, č. POZ 324-2003/OZ X. II/48-2009 a nepriznal mu náhradu trov konania.

Uvedeným rozhodnutím žalovaný zastúpený predsedníčkou, o rozklade podanom navrhovateľom výmazu ochrannej známky S., s.r.o., Česká republika rozhodol tak, že podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s ust. § 16 ods. 10 zákona č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochranných známkach) zmenil rozhodnutie prvostupňového orgánu tak, že:

- ochranná známka č. X. sa vymazáva z registra ochranných známk,
- výmaz je v zmysle § 18 zákona č. 55/1997 o ochranných známkach účinný od 28. marca 2006,
- kaucia v sume 82,
- 50 eura sa podľa § 19 zákona č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach vracia navrhovateľovi.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že po preskúmaní veci a postupu žalobcu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného sú v súlade so zákonom. Z obchodného registra Českej republiky mal za preukázané, že navrhovateľ výmazu ochrannej známky S., s.r.o., Česká republika, bol dňa 08.02.1999 zapísaný do obchodného registra Českej republiky a pod obchodným menom S., s.r.o. aj od roku 1999 podnikal s predmetom podnikania: vydavateľská a nakladateľská činnosť, kúpa tovaru za účelom jeho ďalšieho predaja a predaj, marketingové služby a organizovanie a usporiadanie vzdelávacích akcií. Napadnutá ochranná známka č. X. „S.“ majiteľa S., s.r.o. bola zapísaná do registra ochranných známk dňa 06.08.2003 s právom prednosti od 12.02.2003 pre tovary „periodické a neperiodické publikácie a tlačoviny, časopisy, periodiká“ v triede 16, pre služby „reklamná činnosť všetkých druhov, reklamná inzercia, vydávanie a aktualizovanie reklamných materiálov prostredníctvom svetovej informačnej komunikačnej siete (internet)“ v triede 35 a pre služby „vydávanie kníh, vydávanie textov s výnimkou reklamných alebo náborových, vydavateľská a nakladateľská činnosť prostredníctvom svetovej informačnej komunikačnej siete (internet), publikovanie na internete“ v triede 41 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Konštatoval, že z ustanovenia § 16 ods. 10 zákona o ochranných známkach, ktoré citoval vyplýva, že pre uplatnenie tohto ustanovenia musia byť splnené tri kumulatívne podmienky a to, že 1/ návrh na výmaz môže podať oprávnený subjekt, ktorý musí preukázať svoju oprávnenosť relevantnými dokladmi, 2/ oprávnený subjekt musí dokladovať podnikanie pod svojím obchodným menom pre rovnaké alebo podobné tovary alebo služby s tými, ktoré sú zapísané pre napadnutú známku, a 3/ zároveň musí byť splnená podmienka zhodnosti či zameniteľnosti napadnutej ochrannej známky s obchodným menom navrhovateľa, prípadne s jeho podstatnou časťou.

Navrhovateľ výmazu v priebehu správneho konania pred prvostupňovým a druhostupňovým správnym orgánom dokladmi, a to dodanými časopismi, kópiami titulných strán časopisov spolu s tirážou preukázal, že používal obchodné meno S., s.r.o., Česká republika, už v čase pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky, že vydával pod obchodným menom S., s.r.o. odborné lekárske časopisy v Českej republike zamerané na odvetvie medicíny, pediatriu, psychiatriu, urológiu, internú medicínu a podobne, a predložil tri faktúry preukazujúce dodávanie odborných časopisov aj na Slovensko, ktorých odberateľmi boli právnické osoby so sídlom v Slovenskej republike zamerané tiež na oblasť medicíny. Dodávanie časopisov na Slovensko v období pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky preukazuje aj colná deklarácia z roku 2002, kde sa udáva dovoz časopisov v množstve 1800 ks. Týmito dokladmi preukázal podnikanie pod obchodným menom S.S. S.. na území SR v období pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky „S.“, ktorá je vyjadrená slovným označením, a je už na prvý pohľad zrejmé, že sa zhoduje s podstatnou časťou obchodného mena navrhovateľa výmazu S., s.r.o. zapísaná do obchodného registra v Českej republike. Navrhovateľ výmazu obchodnej známky podniká v oblasti tovarov a služieb, ktoré sú rovnaké alebo podobné s tými tovarmi a službami, ktoré sú zapísané ohľadom napadnutej ochrannej známky. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam bola splnená aj ďalšia podmienka pre výmaz, a to zhodnosť alebo podobnosť služieb a tovarov.

Krajský súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že mu bolo odopreté právo konať pred správnym orgánom, resp. vyjadriť sa k dôkazom a skutočnostiam, ktoré

uviedol a predložil navrhovateľ výmazu, resp. spochybnil doklady, ktoré boli predložené v podobe internetového výpisu už skôr. K vyjadreniu navrhovateľa výmazu ochrannej známky zo dňa 05.03.2009 boli predložené origináli dokladov, do ktorých mal žalobca možnosť nahliadnuť už v čase rozkladu a toto vyjadrenie navrhovateľa neobsahovalo nové dôkazy, ktoré by boli rozhodujúce pre posúdenie zákonných podmienok pre uplatnenie výmazu ochrannej známky. Rovnako nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu, že mu bola odňatá možnosť konať pred orgánom verejnej správy, čím bola porušená zásada dvojinštančnosti, pretože odvolací orgán preskúmaval rozhodnutie prvostupňového orgánu v celom rozsahu a účastníci konania môžu v priebehu celého odvolacieho konania uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak osobitný právny predpis neustanovuje inak. Keďže ustanovenie § 40b ods. 3 zákona o ochranných známkach upravuje, že úrad rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, neobstojí tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, nesprávneho hodnotenia vykonaných dôkazov, a že sa žalovaný nevysporiadal so všetkými jeho námietkami. Neobstojí ani námietka týkajúca sa nezrozumiteľnosti a nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, pretože rozhodnutie má všetky zákonom predpísané náležitosti, je vecné, zrozumiteľné a žalovaný sa v jeho dôvodoch vysporiadal s tým, prečo došlo k zmene rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že najvyšší súd rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím zruší, vec vráti na ďalšie konanie a prizná mu náhradu trov konania. Odvolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.), a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

V dôvodoch ďalej uviedol, že rozhodnutie súdu sa dostatočne nezaoberá dôvodmi žaloby, pretože v nej sa domáhal preskúmania rozhodnutia a postupu žalovaného z procesnej stránky a najmä toho, akým spôsobom bolo vedené správne

konanie a tiež, či rozhodnutia spĺňajú všetky zákonom predpísané náležitosti. Hlavnou úlohou súdu bolo vyhodnotiť postup žalovaného pri vykonávaní dôkazov a uspokojivo posúdiť, či sa vo svojom rozhodnutí dostatočne vysporiadal s jeho argumentmi a námietkami ohľadne predložených dokladov, a prečo nereagoval na jeho argumenty prednesené v konaní ohľadom odňatia možnosti konať pred orgánom štátnej správy a efektívne brániť svoje práva. Nepoprel, že sa mohol oboznámiť s obsahom dôkazov predložených spolu s rozkladom, čo aj urobil a preložené dôkazy – výťažky faktúr z elektronického systému spochybnil. Poukázal na to, že vo svojom vyjadrení k rozkladu spochybnil **samotnú existenciu** takýchto dokladov o podnikaní navrhovateľa na výmaz ochrannej známky keď uviedol, že počítačový program, v ktorom boli vytlačené doklady preukazujúce podnikanie navrhovateľa na výmaz v čase, keď mali byť doklady vystavené (podľa dátumu uvedenom na výťažkoch), neexistoval. V konaní pred žalovaným sa snažil uviesť, že doklady sú podvrh, vyhotovené účelovo a bez toho, aby skutočne preukazovali predaj tovaru slovenským spoločnostiam zo strany navrhovateľa výmazu nie preto, že by boli predložené v kópii, ale preto, že logicky nemohli byť vyhotovené v programe, ktorý k dátumu ich vyhotovenia ešte neexistoval. Bez preukázania existencie týchto faktúr by totiž aj v druhom stupni žalovaný musel opätovne konštatovať, že podmienky pre výmaz napadnutej ochrannej známky č. X. „S.“, predpokladané ustanovením § 16 ods. 10 zákona o ochranných známkach nemožno považovať za naplnené, pretože navrhovateľ výmazu nepredložil relevantný dôkaz, ktorý by preukázal používanie jeho obchodného mena v obchodnom styku na podobných tovaroch. Vo vyjadrení k rozkladu sa nemal dôvod vyjadrovať k obsahu predložených dokladov, ktorých hodnovernosť, ako relevantných dokladov svedčiacich o podnikaní navrhovateľa a ich samotnú existenciu spochybnil. Vyjadrovať sa k obsahu takto spochybnených dokladov bolo v danom štádiu nepodstatné a evidentne si nedôveryhodnosť dokladov predložených k rozkladu uvedomoval aj samotný navrhovateľ na výmaz ochrannej známky, pretože doložil do konania doklady o podnikaní vo forme, ktorá bola pre žalovaného akceptovateľná, nakoľko boli podkladom pre druhostupňové rozhodnutie žalovaného. A práve k doloženým dokladom sa nemohol vyjadriť. Vyslovil názor a zdôraznil, že napriek tomu, že podľa súdu aj žalovaného boli doložené doklady po obsahovej stránke totožné ako tie skôr predložené, v danom štádiu konania (keď nebolo preukázané,

že doklady o podnikaní skutočne existujú) bol obsah pre neho druhoradý a mal právo a tiež záujem oboznámiť sa následne s novými dokladmi, posúdiť ich hodnovernosť, vyjadriť sa, či boli vyhotovené v čase v akom to tvrdil navrhovateľ výmazu, a či a ako je preukázaná ich akceptácia druhou stranou – slovenskými spoločnosťami. Práve v nemožnosti vyjadriť sa k novodoloženým dokladom (aj keď po obsahovej stránke boli identické) vidí žalobca upretie práva konať pred správnym orgánom, porušenie zásady aktívnej činnosti a rovnosti účastníkov konania.

Ďalej uviedol, že je nesporné aj následné hodnotenie doložených faktúr žalovaným, ktorý v napadnutom správnom rozhodnutí neuviedol, či vôbec a ako skúmal ich skutočnú existenciu, a či vôbec a akým spôsobom boli tieto faktúry akceptované slovenskými spoločnosťami, ktorým boli určené. Bez ďalšieho sa uspokojil s odpisom faktúr, ktoré považoval za hodnoverné doklady, preukazujúce podnikanie navrhovateľa výmazu. Z napadnutého rozsudku tiež vyplýva, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozpore s obsahom spisov. Nie je pravdou čo konštatoval prvostupňový súd, že k vyjadreniu navrhovateľa výmazu zo dňa 05.03.2009 boli predložené originály dokladov, do ktorých mal možnosť nahliadnúť už v čase rozkladu, pretože navrhovateľom na výmaz boli spolu s vyjadrením zo dňa 05.03.2009 predložené iba kópie faktúr, nie originály.

Porušenie zásady dvojinštančnosti vidí žalobca v tom, že o časti veci rozhodoval iba druhostupňový orgán. Podľa zhodnej konštatácie prvostupňového ako aj druhostupňového správneho orgánu, a v konečnom dôsledku aj krajského súdu, pre naplnenie dôvodu na výmaz ochrannej známky podľa ustanovenia § 16 ods. 10 zákona o ochranných známkach musia byť splnené tri kumulatívne podmienky, ktorými sú : oprávnený subjekt, poskytovanie rovnakých alebo podobných tovarov alebo služieb – podnikanie, a zhodnosť, či zameniteľnosť napadnutej ochrannej známky s obchodným menom.

Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí uviedol, že nepristúpil k hodnoteniu a posudzovaniu ostatných zákonných podmienok, nakoľko mal preukázanú absenciu jednej z uvedených podmienok, ktorou je podnikanie navrhovateľa výmazu s rovnakými alebo podobnými tovarmi či službami, čo stačilo

k tomu aby vyslovil záver, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno. Ostatné podmienky teda vyhodnocoval len druhostupňový správny orgán, čím de facto vydal nové prvostupňové rozhodnutie, voči ktorému žalobca nemal možnosť využiť riadny opravný prostriedok a prípadne napadnúť posúdenie ostatných dvoch podmienok pre uplatnenie ustanovenia § 16 ods. 10 zákona o ochranných známkach. Pochybenie krajského súdu vidí v tom, že sa vyššie uvedenými argumentmi vôbec nezaoberal, nijako sa k nim nevyjadril, len všeobecne vyhodnotil, že rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, že je vecné, zrozumiteľné a žalovaný sa v dôvodoch vysporiadal s tým, prečo došlo k zmene rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Vytkol pochybenie žalovaného a nesprávnosť jeho rozhodnutia v tom, že sa nevyjadril k jeho argumentácii a námietkam, ktorými spochybňoval dôkazy v konaní.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako správny potvrdiť a nesúhlasil s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní. K námietke hodnovernosti existencie doložených dokladov uviedol, že tak ako aj prvostupňový súd zohľadnil skutočnosť, že žalobca spochybňoval doklady predložené navrhovateľom výmazu ochrannej známky v konaní o podanom návrhu, preto v druhostupňovom rozhodnutí pri hodnotení dôkazných prostriedkov vzal do úvahy práve stanovisko navrhovateľa výmazu z 05.03.2009, ktorým odstránil pochybnosti o hodnovernosti dôkazov a predložil kópie originálov troch faktúr. Obsahovo išlo o tie isté faktúry, ktoré už boli predložené v rámci podaného rozkladu a účelom bolo len odstránenie pochybností o ich pravosti. Uvedené platí aj vo vzťahu k predloženej kópii výpisu z obchodného registra ČR, s ktorým sa prvostupňový súd jednoznačne vysporiadal. Opätovne poukázal na skutočnosť, že v stanovisku navrhovateľa z 05.03.2009 neboli predložené nové doklady, ku ktorým by žalobca nebol mal možnosť vyjadriť sa. Ten sa však pravdepodobne z dôvodu zrejmého preukázania naplnenia podmienok na výmaz napadnutej ochrannej známky a nedostatku iných argumentov obmedzil len na spochybňovanie pravosti dokladov. Zdôraznil, že hodnotenie dôkazov vykonáva správny orgán, ktorý posúdi aj pochybnosti účastníkov konania o pravosti, resp. existencii dôkazov. Žalobca v konaní nepreukázal, že v správnom konaní došlo k porušeniu zásady aktívnej činnosti a rovnosti účastníkov konania, pretože mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým

skutočnostiam a dokladom, ktoré predložil navrhovateľ, a v tejto súvislosti poukázal aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudok NS SR vo veci sp. zn. 4 SŽ 98-102/02). Ďalej uviedol, že žalobca v žalobe namieta jeho údajné procesné pochybenie avšak nijako neobjasnil, aký malo vplyv na vecnú stránku napadnutého rozhodnutia. Len jednoduché tvrdenie bez poukázania na to, ako by neexistencia tohto pochybenia ovplyvnila konečné rozhodnutie, nie je dostatočné pre konštatovanie nezákonnosti rozhodnutia vo veci samej. K ďalšej námietke, že zistenie skutkového stavu je v rozpore s obsahom spisov žalovaný uviedol, že krajský súd dostatočne uviedol a zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie podaného návrhu na výmaz a vyhodnotil všetky podmienky nevyhnutné na preukázanie takto uplatneného dôvodu pre výmaz ochrannej známky z registra ochranných známk. Vo vzťahu k námietke, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil argumentáciu týkajúcu sa porušenia zásady dvojinštančnosti konania uviedol, že neobstojí, pretože predmetom posúdenia v druhostupňovom rozhodnutí bola zhodnosť alebo zameniteľnosť napadnutej ochrannej známky „S.“ s podstatnou časťou obchodného mena „S.“ navrhovateľa S., s.r.o. a porovnanie predmetu podnikania, resp. poskytovania tovarov a služieb navrhovateľom pod jeho obchodným menom. Vo vzťahu k časti porovnania označení nie je pochybnosť o zhodnosti predmetných označení. Čo sa týka porovnania tovarov a služieb chránených napadnutou ochrannou známkou s tovarmi alebo službami, ktoré sú predmetom podnikania navrhovateľa, z podaného návrhu na výmaz vyplynulo, že pôvodný majiteľ ochrannej známky spolupracoval s navrhovateľom a vydával na Slovensku slovenskú verziu pôvodných českých časopisov. Neskôr začal majiteľ ochrannej známky „konkurovať“ navrhovateľovi v Českej republike aj v Slovenskej republike. Z uvedeného je potom zrejmé, aj bez ďalšieho podobného porovnania tovarov a služieb napadnutej ochrannej známky, že tieto sú rovnaké alebo podobné s predmetom činnosti navrhovateľa. Preto posúdenie týchto dvoch podmienok bolo jednoznačné a žalovaný v záujme hospodárnosti a efektívnosti konania nepovažoval za potrebné vec vrátiť na nové posúdenie prvostupňovému správne orgánu, najmä ak posúdenie označení ani porovnanie tovarov a služieb nebolo spochybnené ani samotným žalobcom v podanej žalobe. K námietke porušenia dvojinštančnosti konania žalobca namieta, že žalovaný skúmal novo doložené dokumenty iba v rámci jedného stupňa. Aj k tomu sa dostatočne vyjadril prvostupňový súd. Žalovaný

v konaní o rozklade zhodnotil podaný návrh na výmaz s prihliadnutím na všetky relevantné doklady a dospel k záveru, že navrhovateľ výmazu v preskúmvanom prípade uniesol dôkazné bremeno a preukázal naplnenie zákonných podmienok potrebných pre úspešné uplatnenie podaného návrhu na výmaz. Krajský súd svoje rozhodnutie dostatočne skutkovo a právne odôvodnil a okrem naplnenia samotných podmienok uplatneného návrhu na výmaz ochrannej známky, posúdil aj hodnotenie predložených dôkazných prostriedkov spochybnených žalobcom a možno konštatovať, že sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktorými spochybňoval dôkazy v konaní.

Navrhovateľ výmazu ochrannej známky sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov a konanie mu predchádzajúce v zmysle ustanovenia § 246c ods. 1 v spojení s §§ 211 a nasl. O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), a po tom čo bolo vyhlásenie rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach v platnom znení (ďalej len „zákon o ochranných známkach“), ochranná známka je akékoľvek označenie, ktoré možno graficky znázorniť, a ktoré tvoria najmä slová, vrátane osobných mien, písmená, číslice, kresby, tvar výrobku alebo jeho obal, prípadne ich vzájomné kombinácie spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jednej osoby od tovarov alebo služieb inej osoby, zapísané do registra ochranných známok.

Podľa § 3a ods. 2 zákona o ochranných známkach, *za zameniteľné sa považujú označenia alebo ochranné známky, a za podobné sa považujú tovary alebo služby, ak taká zameniteľnosť alebo podobnosť vyvoláva nebezpečenstvo zámeny označení alebo ochranných známok, alebo tovarov, alebo služieb pochádzajúcich od rôznych osôb, alebo nebezpečenstvo vzniku mylnej predstavy o vzájomnej spojitosti s označením alebo s ochrannou známkou so skorším právom prednosti vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti.*

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým bol vykonaný výmaz ochrannej známky žalobcu z registra ochranných známok podľa § 16 ods. 10 zákona o ochranných známkach, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa a konanie mu predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Je potrebné tiež uviesť, že predmetom preskúmovacieho konania je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorý napadnutým rozhodnutím rozhodoval s konečnou platnosťou o výmaze ochrannej známky (majiteľom ktorej bol žalobca) z registra ochranných známok.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

Podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zákona o ochranných známkach za ochrannú známku nemožno uznať označenie, ktoré nemá rozlišovaciu schopnosť.

Podľa § 37 zákona o ochranných známkach, na konanie vo veci ochrannej známky sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (odkaz na zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní – správny poriadok) s výnimkou ustanovení § 19, 23, 28 – 30, § 32-34, § 39, 49, 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 40b ods. 1, 2, 3 zákona o ochranných známkach, *účastníci konania sú povinní predložiť alebo navrhnúť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Úrad vykonáva dokazovanie a hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Úrad rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi predložené alebo navrhnuté.*

Podľa § 16 ods. 10 zákona o ochranných známkach, *úrad vymaže z registra zhodnú alebo zameniteľnú ochrannú známku, ak v konaní začatom na návrh podnikateľa zistí, že ochranná známka je zhodná alebo zameniteľná s obchodným menom alebo s podstatnou časťou zapísanými do obchodného alebo do obdobného registra pre tohto podnikateľa, ak pred dňom podania prihlášky napadnutej ochrannej známky podnikal s rovnakými alebo s podobnými tovarmi alebo službami.*

Zákonodarca v citovanej právnej norme § 16 ods. 10 zákona o ochranných známkach **ustanovil povinnosť úradu vymazať ochrannú známku** zapísanú v registri ochranných známok *po preukázaní, že zistí, že ochranná známka je zhodná alebo zameniteľná s obchodným menom alebo s jeho podstatnou časťou zapísanými do obchodného alebo do obdobného registra tohto podnikateľa, ak pred dňom podania prihlášky napadnutej ochrannej známky podnikal s rovnakými alebo podobnými tovarmi alebo službami.* Zákonnou podmienkou pre výmaz z registra je teda zistenie, že ochranná známka je zhodná, či zameniteľná s obchodným menom navrhovateľa, prípadne s jeho podstatnou časťou, že oprávnený subjekt dokladoval podnikanie pod svojim obchodným menom pre rovnaké alebo podobné tovary alebo služby s tými, ktoré sú zapísané pre napadnutú známku, a že návrh na výmaz môže podať oprávnený subjekt, ktorý musí preukázať svoju oprávnenosť relevantnými dokladmi. Ak teda z ustanovenia § 16 ods. 10 zákona o ochranných známkach

vyplýva, že pre uplatnenie tohto ustanovenia musia byť splnené tri kumulatívne podmienky, v danom prípade tieto podmienky boli aj splnené.

Navrhovateľ výmazu ochrannej známky v podanom návrhu predložil výpis z českého obchodného registra pre spoločnosť S., s.r.o. a v rámci konania o rozklade kópiu originálneho výpisu vedeného Krajským súdom v Ostrave, z ktorého vyplýva, že je zapísaný pod obchodným menom S., s.r.o. od 08.02.1999 s predmetom podnikania: vydavateľská a nakladateľská činnosť, kúpa tovaru za účelom jeho ďalšieho predaja a predaj, marketingové služby a organizovanie a usporiadanie vzdelávacích akcií, čím preukázal, že jeho obchodné meno bolo zapísané do obchodného registra pred dátumom podania prihlášky napadnutej ochrannej známky (dňa 12.02.2003). Ako dôkaz ďalej predložil materiál – doklady (špecifikované v napadnutom rozhodnutí), po zhodnotení ktorých žalovaný dospel k záveru, že navrhovateľ nimi preukázal, že v čase pred podaním prihlášky napadnutej známky vydával pod svojim obchodným menom S., s.r.o. odborné lekárske časopisy v Českej republike, ktoré boli zamerané na rôzne odvetvia medicíny ako je pediatria, psychiatria, urológia, interná medicína a podobne. Dodávanie časopisov v počte 1800 ks preukazuje colná deklarácia z roku 2002 a predložené faktúry skutočnosť, že ich odberateľmi boli právnické osoby so sídlom v Slovenskej republike. Z nich tiež vyplynulo, že odborníci z oblasti medicíny do časopisov prispievajú, pričom ide o špecializovanú odbornú verejnosť, ktorá úzko spolupracuje (Česká republika a Slovenská republika), vymieňa si nadobudnuté poznatky a navrhovateľom prevádzkovaná česká webová stránka X. tri roky pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky je touto verejnosťou aj prirodzene využívaná. Uvedené skutočnosti zhodnotil žalovaný ako orgán rozhodujúci o rozklade tak, že navrhovateľ preukázal podnikanie pod obchodným menom S., s.r.o. vo vzťahu k územiu Slovenskej republiky v období pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky, čiže pred 12.02.2003. Keďže napadnutá ochranná známka „S.“ je tvorená výhradne slovným označením, bez akéhokoľvek porovnávania je evidentné, že sa zhoduje s podstatnou časťou obchodného mena navrhovateľa S. S.S. zapísaného v tejto forme do obchodného registra Českej republiky, a tým je splnená ďalšia z kumulatívnych podmienok uplatnenia výmazového dôvodu podľa § 16 ods. 10 zákona o ochranných známkach. Keďže z predložených dokladov vyplýva

podnikanie navrhovateľa výmazu v oblasti tovarov a služieb rovnakých alebo podobných s tými, pre ktoré je zapísaná napadnutá známka, a vydavateľská činnosť navrhovateľa (z predložených dokumentov) je zrejماً tak ako aj reklamná činnosť a inzercia (vydávané odborné časopisy v nemalej miere obsahovali reklamu a inzerciu) najmä v oblasti farmaceutických výrobkov alebo lekárskeho zariadení, vzhľadom na prevádzkovanie internetovej stránky navrhovateľom má za to, že je splnená zhodnosť alebo podobnosť služieb aj v oblasti informačnej komunikačnej siete. Pre rozhodovanie žalovaného bol smerodajný stav z obdobia pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky, ale získal informáciu, že obidva subjekty (prihlasovateľ a navrhovateľ výmazu) boli úzko spolupracujúce, ak nie aj ekonomicky prepojené subjekty, ktoré podnikali v oblasti vydávania a distribúcie odborných lekárskeho časopisov tak v Čechách ako aj na Slovensku, pričom v oboch krajinách podnikali pod obchodným názvom S., s.r.o.

Treba dodať, že zmyslom a účelom ochranných známk je rozlíšenie výrobkov a služieb rôznych výrobcov, resp. poskytovateľov služby. Základným a rozhodujúcim kritériom pre posudzovanie zameniteľnosti známk označujúcich zhodné alebo podobné výrobky či služby je vždy hľadisko bežného spotrebiteľa, a preto sa skúmanie podobnosti musí zakladať na porovnaní známkových motívov, stretávajúcich sa v označení.

V danom prípade namietaná ochranná známka je zapísaná v registri ochranných známk iba ako slovná známka jedným slovom „S.“ a hodnotiac celkový dojem tejto ochrannej známky z hľadiska vizuálneho, jej označenie nemá dostatočnú rozlišovaciu spôsobilosť, v dôsledku čoho neplní základnú funkciu ochrannej známky podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zákona o ochranných známkach.

Žalobné námietky smerujú k postupu žalovaného, ním hodnotených dôkazov a nezrozumiteľnosti rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že nemôže namiesto hodnotenia správneho orgánu postaviť hodnotenie vlastné, ale môže žalobou napadnuté rozhodnutie posúdiť na základe konkrétnych žalobných námietok iba z hľadiska jeho súladu či rozporu so zákonom.

V prejednávanej veci krajský súd dokazovanie nevykonával, stotožnil sa so závermi žalovaného a v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol a vyhodnotil všetky námietky, ktoré vzniesol žalobca v podanej žalobe.

Najvyšší súd nezistil, že by úsudok žalovaného, ktorý vychádzal z hodnotenia riadne zistených skutkových okolností, spočíval na mylnom pochopení zákona alebo na skutkovej podstate odporujúcej spisu a zásadám logického myslenia, alebo že by bol inak chybný. Žalovaný komplexne vyhodnotil a presvedčivo odôvodnil svoj záver, reagoval na všetky námietky, ktoré majú pre vec zásadný význam, a tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil všetky skutočnosti, na základe ktorých zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v konaní o návrhu na výmaz ochrannej známky. Tomuto zodpovedá, a podľa odvolacieho súdu je aj postačujúce, hodnotenie dokladov predložených navrhovateľom a stanovisko žalovaného k spochybneniu datovania ním predložených faktúr kvôli použitiu ekonomického softvéru (systému) P. 2007. Nebol dôvod neuveriť navrhovateľovi výmazu, že používal jeho staršie verzie a na predložených faktúrach figuruje z dôvodu časového hľadiska ich tlačenia, nie však z dôvodu času ich vystavenia, najmä ak internetovými výpismi preukázal, že subjekty, resp. spoločnosti, ktorým boli faktúry adresované, v danom čase na území Slovenska aj pôsobili.

Na zdôraznenie senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvádza, že z preskúmaného rozhodnutia žalovaného, zo strán 4 a 5, vyplýva a senát považuje za dostatočne preukázané, akým spôsobom navrhovateľ na území Slovenskej republiky používal predmetnú ochrannú známku ako aj v ktorom období. Uviedol zoznam lekárov - predplatiteľov odborných časopisov vydávaných navrhovateľom výmazu, predložil daňové doklady, colnú deklaráciu, ktorou preukázal dovoz predmetného tovaru – odbornej literatúry na územie Slovenskej republiky.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia považujúc za nadbytočné opakovať pre účastníkov známe fakty a skutkové okolnosti prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu a vzhľadom na to, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v odvolacom konaní nemal úspech a žalovanému zo zákona ich náhrada neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 10. marca 2011

JUDr. Jana Zemková, PhD.,
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Emília Čičková